

timationskort. Man støtter sig her til et meget daarligt Stof, idet man siger, at Havnearbejderne i Københavns Havn har indført noget saadant. Det er mærkeligt, at man her tager Havnearbejderne som Eksempel. Det har man ikke gjort før. Man har ikke syntes om, hvad Havnearbejderne foretog, og man har ikke haft haarde Ord nok tilovers for dem. Jeg tager dem ikke i Forsvar, men nævner blot, at det var i Anledning af deres Strejke i Fjor, der blev oprettet den saakaldte Samfundshjælp. De tabte Strejken — de maatte tabe den —, og saa blev de tvunget til at gaa ind paa disse Bestemmelser. Man har imidlertid fremhævet det, som om det var noget, Havnearbejderne havde gennemført som en stor og god Gerning til Efterfølgelse for andre. Nej, de havde først forkastet dem, da de var stærke nok dertil, men da de saa blev svage, maatte de strække Gevær og blev tvunget til at gaa ind paa de Bestemmelser, som man nu siger til alle andre Arbejdere, at de skal gaa ind paa. Naa, det er vel ikke nødvendigt. Man stiller det nemlig op her, som om det var noget efterfølgelsesværdigt; men man kender ikke Forholdene, thi disse Legitimationskort betyder noget helt andet end det, man har forklaret. Legitimationskortene er lige saa meget Regnskabskort som noget andet. Legitimationskortene er indført, fordi disse Folk ikke kunde faa Hjælp af Hjelpekassen, og saaa enedes da Arbejdsanvisningen, Arbejdsgiverne og Havnearbejderne om, at man skulde have saadanne Kort, for at Arbejdsgiverne derpaa kunde skrive, hvormeget vedkommende Mand havde tjent — det sker jo undertiden, at Havnearbejderne tjener meget; paa en enkelt Dag kan de tjene maaske en 30—40 Kr., under særlige Forhold 50, men saa kan der gaa en Uge, hvor de ikke tjener noget. Det er dertil, Kortene skal bruges, og saa naturligvis til, at bestaaende Overenskomster holdes efterrettelige. Men Havnearbejderne ønskede dem ikke; de blev tvunget dertil, og det var efter min Mening ingen Skade til. Mange Gange er det nemlig gaaet saadan, naar Havnearbejdere stod paa et Skib og skulde hjælpe til ved Losningen, og der kom et andet Skib forbi, som de kunde tjene store Penge paa, at det da tog for megen Tid at tage Skravlet med, og saa tog Pokker ved dem over paa det nye Skib, medens de lod Kammeraterne gøre Arbejdet færdigt.

Disse Kort omtaler man nu, som om de kun gik ud paa Kontrol med arbejdsløse, medens det er Kort, som skal vise, hvor meget vedkommende har tjent, naar han

skal have Hjælp af Hjelpekassen, og som skal bidrage til, at Arbejderen bliver ved Arbejdet, til det er færdigt. Nu har jeg nok set, at der i Bemærkningerne til Lovforslaget findes en Udtalelse af Tilsynsraadets Medlemmer her i København. Den er underskrevet af N. Jakob, Skotøjsfabrikant, Caroc, Maskinfabrikant, og N. L. Petersen, Repræsentant for Det Forenede Dampskibsselskab. Det er deraf, man har faaet Færten, det er dem, man har fulgt. Man har ikke fulgt det, Arbejderne har skrevet, men det, Arbejdsgiverne har skrevet. Blandt disse Arbejdsgivere er N. L. Petersen Repræsentant for Det Forenede Dampskibsselskab, som naturligvis har glædet sig ved at se sit Produkt taget til Mønster i andre Kredse. Jeg gør imidlertid opmærksom paa, at disse Kort i Almindelighed ikke kan bruges. Allerede af den Grund maa vi forandre denne Paragraf. De nævnte Herrer siger, at de kan ikke tro, at Arbejderne nu vil sætte sig imod det. Ah, det er store Spasmagere, det er det, de er! De kan vel ikke tro, at Arbejderne vil gaa med til, hvad de aldrig før har villet. Nej, det tror jeg heller ikke! Arbejderne er naturligvis villige til at underkaste sig Kontrol, og den skarpest mulige Kontrol, indenfor egne Grænser, men ikke for at give Arbejdsgiverne et Middel i Hænde imod dem, og det bliver Kontrollkortene, der skal afgives til Arbejdsgiverne til Opbevaring. Arbejdsgiverne har Midler nok til at følge, eventuelt forfølge, Arbejderne, hvis de vil. Der har nylig været en Sag for den faste Voldgiftsret, hvor det viste sig, at Københavns Bogtrykkerforening havde været lidt for emsig til at gøre sine Betingelser gældende ved at hindre, at en Mand blev antaget til en vis Løn. Det er et System, de bruger alle sammen, det ved vi godt, det kommer bare ikke saa tidt frem. Men at Kontrollkortene skulde være noget, der ikke skader Arbejderne, det faar man ikke Arbejderne til at tro. For Resten er Bestemmelsen ganske ulogisk. Hvis en Mand vægrer sig ved at afgive eller nægter at være i Besiddelse af Legitimationskort, skal den stakkels Arbejdsgiver, uagtet han ikke har faaet Kortet, omgaaende tilstille det nærmeste kommunale Arbejdsanvisningskontor — saa fyldige Oplysninger som muligt derom, herunder saa vidt muligt Arbejderens Navn, Bopæl, Arbejdsløsheds-kassens Navn og det paagældende Medlems Nummer i Kassen. Det vil være godt præsteret, hvis vedkommende Arbejdsgiver er i Stand til det, naar Arbejderen nægter at udlevere sit Kort. Hvem garanterer for øvrigt, at han nogen